Innan Adam föll – fanns en underbar plan färdig

I Guds tanke fanns, före skapelsens morgon, en förberedd plan. Planen gick ut på att låta en annan Adam komma. Den andre Adam skulle födas en dag och träda fram, när tiden var inne. Syftet med Adam nr. 2 var att rädda och upprätta hela människosläktet, fullt ut.

Adam och Eva föll för den enklaste och simplaste frestelsen. Ett enda bud hade de i uppgift att hålla – men de misslyckades. De föll för frestelsen av vad de hörde, såg och lusten att smaka av det förbjudna. På det här sättet utförde satan sin hämnd. Det var tidernas fräckaste kupp.

I Paradiset gav Gud Adam både en uppgift och en befallning

Herren Gud satte mannen i lustgården och gav honom en uppgift och en befallning. Uppgiften var att odla och bevara lustgården. Befallningen var tudelad. Den ena var friheten att äta av alla träd där – med ett enda litet undantag – kunskapens träd. Av det fick han inte äta, det var strängeligen förbjudet. Varför? Därför att den var farlig för själva livet. Den hade en dubbelriktad dödsdom över sig. Att äta av kunskapens träd, på gott och ont, skulle leda till en tvåfaldig död; andlig och fysisk. 1 Mos. 2:15-17;

> ”15 HERREN Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att han skulle odla och bevara den. 16 Och HERREN Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, 17 men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."

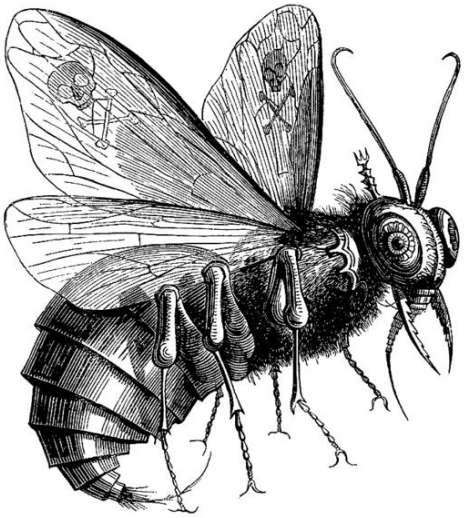

Den tvåfaldiga döden var dels fysisk och dels andlig. Vid Adams syndafall dog människosläktet andligt, per omgående. Gemenskapen med Gud bröts omedelbart, på en gång och i samma ögonblick som Adam tog den första tuggan av frukten. Resultatet av detta visade sig genom att gemenskapen med Gud var bruten. Därför blev Adam och Eva rädda för honom och gömde sig. Det här tillståndet leder till den eviga döden, för dem som inte omvänder sig från sin synd och blir födda på nytt genom tron på Jesus Kristus.

Adam dog också fysiskt, vid det här tillfället. Men i sin nåd uppsköt Gud verkställandet av detta straff i många hundra år. Adam fick leva tills han blev 930 år gammal.

Bibeln beskriver tydligt hur synden kom in i världen. Gud hade gett Adam en sträng befallning om att inte äta av kunskapens träd. Nu hade han gjort det och konsekvensen blev hemsk. Han drog in döden som en förbannelse över sig, sin hustru och alla kommande generationer. Rom 5:12 bekräftar detta:
”Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat.”

Mitt i lustgården hade Gud placerat livets träd. Den som åt av detta träd skulle bli permanentad i den typ av liv som denne hade vid detta tillfälle. Därför var Gud tvingad att omgående driva honom och Eva ut ur lustgården, innan de hann äta av livets träd. Nu hade Gud bråttom 1 Mos. 3:22 berättar om den nåd som Gud då visade människosläktet;

> ”22 HERREN Gud sade: "Se, människan har blivit som en av oss med kunskap om gott och ont. Hon får nu inte räcka ut handen och även ta av livets träd och så äta och leva för evigt." 23 Och HERREN Gud sände bort dem från Edens lustgård, för att de skulle bruka jorden som de tagits från. 24 Han drev ut människan, och öster om Edens lustgård satte han keruberna och det flammande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd.”

Det var underbar nåd från Guds sida att köra ut Adam och Eva ut lustgården

Vad hade hänt om Adam hade hunnit äta av livets träd innan Gud körde ut honom ur Paradiset? Jo, då hade alla människor, i alla tider, permanentats i den andliga döden. Om så skett hade Guds frälsningsplan aldrig kunnat sättas in. Hela människosläktet hade då för evigt varit förlorat och skilt från Gud, i evigheternas evigheter. Av just denna anledning beslöt därför Gud att skydda Edens lustgård från inkräktare. Han satte dit keruberna, änglarna för vakthållning. Det flammande svärdets lågor bevakade sedan vägen till livets träd. Ingen fick komma åt dess frukt. Ingen. En dag skulle det bli möjligt för människan att få äta av livets träd, men det skulle komma att dröja mycket länge än. För Herren Gud kom inte Adams fall som någon chock. Nej, Gud var förberedd på ormens tilltag. Han var redan beredd att vända det onda, som nu hänt, i något underbart och härligt. I Guds tanke fanns, före skapelsens morgon, en förberedd plan. Planen gick ut på att låta en annan Adam komma. Den andre Adam skulle födas en dag och träda fram, när tiden var inne. Syftet med dennes liv var att rädda och upprätta hela människosläktet.

Det här är en serie som handlar om …
”Guds nåd under historiens gång”
Del 3

Att en har dött för alla är den hemlighet som Gud vill uppenbara för oss

I originalartikeln i den femte årgången av Pietisten år 1846, heter artikeln ”Stötestenen” den stora hemligheten. Den är hämtad från den tredje boken ”En har dött för alla” i serien ”C.O. Rosenius för vår tid”.

I introduktionen till boken skriver Torsten Nilsson (bilden t.v.) bl. a:

”Rosenius menar: Där Kristus är – i sin fullkomliga uppfyllelse av lagen och i sin död på korset – där är vi och hela mänskligheten. I försoningen är vi, du och jag, hela mänskligheten, inkorporerade i Kristus i detta ords egentliga mening – ordagrant betyder inkorporera: införsätta i kroppen. Här citerar Rosenius ofta ett Luther-ord, som finns i flera varianter. Luther låter den himmelske Fadern säga till sin Son: Du skall vara Adam, som bröt mot mina bud i paradiset, du skall vara Kain som dräpte sin broder, du skall vara David som begick hor och mord, du skall vara Judas som förrådde mig, Petrus som förnekade mig, du skall vara allt vad alla människor i alla tider har varit och gjort – bered dig att betala och lida för det!

Detta ord gick i uppfyllelse i Jesu levnad och i hans lidande och död. Detta att världens alla synder och brott – släktets totala skuld – tillräknas Kristus, är enligt Rosenius innebörden i ordet hos Paulus: Gud har för vår skull gjort honom till synd. Det är också innebörden i Johannes-ordet Se Guds Lamm som borttager världens synd. Innebörden i Jesu försoningsverk är, att Kristus lidit straffet, tagit domen över sig, för allt vad vi har gjort (syndat). Det är hans lidande lydnad. Men han har också i sitt fullkomliga liv gjort allt det som vi inte har gjort: hållit lagens alla bud. Det är hans görande lydnad. På grund av detta kan vi bli frikända från alla synder och på grund av detta kan vi tillräknas en rättfärdighet, som täcker hela vårt liv.

I försoningen tillräknas mänsklighetens – och våra – synder Kristus. Därför måste han dö. I rättfärdiggörelsen tillräknas varje syndare som tror på Kristus allt vad Jesus gjort och lidit. Därför får han syndernas förlåtelse, och där syndernas förlåtelse är, där är inte längre någon synd och död, utan liv och salighet.

Den kristnes rättfärdighet inför Gud består alltså inte i något som han gör eller försöker vara, utan uteslutande i vad Kristus gjort och lidit. Därför kan den varken tillta eller förminskas, utan är evigt orubblig och oföränderlig – till skillnad från känslan hos den kristne, som ju skiftar stund för stund. En helt annan sak är att den kristne i sitt liv inför människor varje dag skall bemöda sig om att tillväxa i kärlekens gärningar – det hör till helgelsen. Men det hör inte till den rättfärdighet inför Gud som är den enda grunden för saligheten. Den består i att en har dött för alla.”

Gud har fullständig kontroll – därför skyddar han sitt folk i alla hemska situationer

Gud har absolut kontroll över sin skapelse, i alla skeden och situationer. Det finns åtskilliga exempel i bibeln som visar på att Gud tar hand om de sina på ett sätt så man bara häpnar. Hans allmakt visas t.o.m. när han låter sina fiender utföra sin egen majestätiska plan. I Upp 17:17 ser vi att Gud, i den absolut yttersta tiden, kommer att intala tio onda regenter och Antikrist, att utföra Guds plan. Det sker när Antikrist i grunden föröder skökan:

”17 Ty Gud har ingett dem tanken att utföra hans plan och handla i en och samma avsikt och att ställa sin kungamakt i vilddjurets tjänst, till dess Guds ord går i uppfyllelse.”

Även den onde satan själv använder sig Gud av för att uppnå sina syften. Satan, översteprästerna, fariséerna och Pilatus använde Gud sig av för att hans frälsningsplan skulle uppfyllas. 1 Kor. 2:7-8 talar om hur Guds hemliga vishet blev uppenbarad när Jesus Kristus blev korsfäst:

”7 Nej, vi förkunnar Guds hemliga vishet, den vishet som är fördold och som Gud från evighet har bestämt att bli till härlighet för oss. 8 Denna vishet har ingen av den här världens härskare känt - om de hade känt den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre.”

I Daniels bok ser vi ett exempel på hur Gud använder sig av onda människor i sin plan. Kung Nebukadnessar hade infört ett påbud om att alla skulle tillbe hans staty. De som inte gjorde det skulle kastas levande i den brinnande ugnen. Men Gud visade sin allmakt och sitt skydd för dem som fruktade och lydde honom mera än vad de gjorde inför den jordiske kungen. Gud räddade de tre männen från att skadas i den brinnande ugnen. Dan. 3:16-18 beskriver detta;

”15 Allt är nu väl om ni faller ner och tillber den staty som jag har låtit göra, när ni hör ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare, säckpipor och alla andra slags instrument. Men om ni inte tillber, skall ni i samma stund kastas i den brinnande ugnen, och vilken gud skall då kunna rädda er ur mina händer?" 16 Då svarade Sadrak, Mesak och Abed-Nego kungen: "O Nebukadnessar, vi behöver inte svara dig på detta. 17 Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung. 18 Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp."

I texten från Dan. 3 ser vi ett underbart exempel på att det håller att lita på Gud. Just nu har vi en speciell ”window-time”. Vi har fått en särskild nådatid när vi kan förbereda oss för det som skall komma. Hur gör vi det? Jo, det gör vi genom att helt och fullt, och utan egna reservationer, lägga våra liv i Jesu mäktiga hand. I våra hjärtan får du och jag säga till honom:

”Jesus, jag håller inget tillbaka. Du Jesus äger mig, helt och fullt. Jag lägger mitt liv i Din hand därför att där är den säkraste platsen för mig att bo på. Dig vill jag följa och Dig vill jag lyda, du min Frälsare och Herre.”

Bibliska exempel visar att yttre sinnen inte alltid ger korrekt information

Våra sinnen tar emot korrekt information ibland – och helt felaktig information vid andra tillfällen. I det förra avsnittet behandlades de fem yttre sinnena. Det gjordes i samband med att ormen frestade Eva och Adam i lustgården. Våra sinnen är inga bra och exakta värdemätare. Ofta tolkar vi den information som vi tar emot beroende på den tolkningsnyckel som är för handen. Allt vi noterar via de fem sinnena är att betrakta som subjektiva intryck. Ibland kan våra sinnen vara oss till gagn, andra gånger kan de leda oss helt fel och föra oss vilse. Därför behövs säkrare hjälpmedel och signalsystem, för oss, än vad våra fem sinnen kan ge. Vi behöver därför hjälp från ett objektivt håll. Bara Gud kan uppenbara och ge oss insikt från sitt Ord, genom den Helige Andes hjälp. Bara det fungerar. Det är inte våra tolkningar som gör att livet fungerar eller inte fungerar, utan tron på de Ord som har uppenbarats för oss i våra hjärtan.

När man vandrar på den breda vägen bryr man sig inte så mycket av att fråga efter Guds lösningar och planer.

Att vandra på den smala vägen innebär däremot att vara helt beroende av det som den Helige Ande uppenbarar och i tro lyda det. Guds Ande uppenbarar Ordet för oss och vi gensvarar genom trons lydnad. Då blir livet innehållsrikt, intressant, fruktbärande och njutbart.

Här ovan kan vi notera hur kungen och folket fick en riktig lektion i hur Guds skydd fungerade för de män som fullständigt litade på honom. Tre av de yttre sinnena berättas det om: Folket **hörde** ljudet av olika instrument. Kungen gick fram för att **se** in i elden. Och efteråt **luktade** inte ens männen bränt.

I berättelsen om hur Jakob skaffade sig sin far Isaks välsignelse i 1 Mos. 27 noteras att den gamle Isaks ögon inte kunde **se**. När han tyckte sig **höra** Jakobs röst blev han fundersam. Men när han tog på Jakob och **kände** hårbevuxna händer, blev han lugn. Isak tolkade det som om det var Esaus ludna händer. Maten som serverades **smakade** utsökt bra Och när Jakob gick fram och kysste Isak kände han **lukten** av Esaus kläder. Då välsignade Isak Jakob. De olika yttre sinnesintrycken, till trots, så gjorde Isak sammantaget en felaktig tolkning när han ”trodde” att det var hans äldste son Esau som fick välsignelsen.

Ta del av pastor Micael Nilssons briljanta predikan

Under arbetet med det här avsnittet fann jag en intressant predikan utlagd på nätet. Det är pastor Micael Nilsson i Korskyrkan, Borås som predikar om ”Männen i den brinnande ugnen”. Det handlar om Shadrak, Meshak och Aved-Nego, om deras allvarliga situation och de fina karaktärsdrag som visade hur de tänkte, resonerade och reagerade inför och i den brinnande ugnen.
Micael Nilssons predikan om ”Männen i den brinnande ugnen” kan du ta del av här >>

Tidigare artiklar i serien om ”Guds nåd under historiens gång”

Historiens största och fräckaste kupp, del 2: här >> 17/1

Satan hade sitt ursprung vid Guds tron
– där fick han lära sig allting, del 1: här >> 11/1 2012

Sven-Allan Johansson
E-post: sven-allan@tidning.net
2012-01-23